

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוט ח"א

סא"ל שחר גרינברג - סגן הנשיאה

בפני :

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, רס"ן מירב תמיר בן עטר ; סגן נינה שמעונוב)

נגד

ח/XXX טוראי ת' ל' (ע"י ב"כ, רס"ן מירב הרשקוביץ ; יעלה צפלאוי)

הכרעת - דין

על פי הודאתו, מורשע הנאשם בשתי עבירות של היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 :

1. על כי נעדר מיחידתו, יא"א XXX, מיום 05/02/2018 ועד יום 08/04/2018, בסך הכל 63 ימים ;

2. על כי נעדר מיחידתו יא"א XXX, מיום 27/05/2018 ועד יום 17/06/2018, בסך הכל 22 ימים. בהתאם לכתב האישום המתוקן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, 12/08/2018, א' אלול תשע"ח, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

סגן הנשיאה

גזר - דיןרקע

1. הנאשם, טוראי ת' ל', הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, שייחס לו שני פרטי אישום, של עבירת היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בכך שנעדר מיחידתו, יא"א XXX, מיום 05.02.2018 ועד יום 08.04.2018, במשך 63 ימים, וכן מיום 27.05.2018 ועד יום 17.06.2018, במשך 22 ימים.

2. הנאשם התגייס לצה"ל ביום 01.02.2017, הותאם לו פרופיל 97 והוא סיים בהצלחה טירונות רובאי 02, לא סיים קורס מכונאי מסוקי יסעור, ובהמשך סיים קורס חשמל ומכשוי"ב, כעולה מתדפיסו האישי (ת/1). בעברו של הנאשם, שלוש היעדרויות משירות קודמות במשך כולל של 55 ימים, בגין הועמד לדין משמעת, כאשר תלוי ועומד כנגדו עונש מחבוש מותנה בר הפעלה בן עשרה ימים (ת/7).

3. במסגרת תכנית ניסיונית ("פיילוט") שמטרתה מתן הזדמנות נוספת לחיילים שנעדרו מן השירות שלא ברשות, להשתלב באופן חיובי בשירות הצבאי ולהוכיח מוטיבציה אמיתית לסיום שירות תקין, שולב הנאשם במסגרת בית הדין המשלב, ובהתאם להסכמת הנאשם לקחת חלק בהליך שילובו בשירות צבאי תקין, בפקוח בית הדין, לאחר שהובהרו לו חובותיו במסגרתו, וההשלכות האפשריות של אי עמידה בהן, שוחרר הנאשם ממעצרו ביום 17.04.2018, והתיק נקבע לדיון תזכורת לצורך מעקב אחר השתלבות הנאשם בשירות הצבאי. בתיק נערך דיון תזכורת יחיד ביום 09.05.2018, כאשר דיון התזכורת הבא נקבע ליום 13.06.2018 אך בשל יציאתו של הנאשם להיעדרות נוספת ביום 27.05.2018, פסק למעשה תהליך שילובו של הנאשם בבית הדין המשלב, והנאשם נעצר ביום 17.06.2018. בהמשך לכך, הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן אשר ייחס לו הן את ההיעדרות הראשונה, בת 63 הימים, בטרם החל את ההליך המשלב, הן את ההיעדרות הנוספת, בת 22 הימים, לאחר שהחל את ההליך המשלב.

4. אביו של הנאשם העיד ומסר כי אמו של הנאשם חלתה בסרטן לפני 3 שנים, עברה טיפולים אינטנסיביים והדבר השפיע על התנהלות המשפחה כולה, לרבות קשיים כלכליים בגלל שהאם לא עבדה בכל התקופה הזו. כיום, נמצאת האם במעקב רפואי, מחשש שהמחלה תשוב, ועובדת בהיקף של חצי משרה, 4 שעות ביום. האב מסר כי במשפחה בת נוספת בכיתה י"ב והנאשם עבד בכל מיני עבודות על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, נוכח הלוואות, תשלומי חובות והחזרי משכנתא. האב ציין כי הוא עובד בשתי עבודות, בבוקר בדואר, ובערב כנהג מונית. האב הסביר כי השעה בה חזר הנאשם מהבסיס, 18:00-18:30, לא אפשרה לו להמשיך לעבוד, ולכן החל בהיעדרותו

מהשירות. נטען, כי השירות שהוצא לנאשם במסגרת בית הדין המשלב אפשר לנאשם לחזור ב-17:30-17:00, אך גם בשעות אלה לא יכול היה הנאשם לעבוד בעבודה קבועה וחרף בקשת המשפחה וביקור המפקד בבית המשפחה, לא קיבל הנאשם הקלות נוספות בשעות או שינוי בבסיס, או שיבוץ בתפקיד אחר. למעשה, ציין האב כי נאלץ הנאשם לבחור בין המשפחה לבין הצבא. האב ציין שהמוטיבציה של הנאשם להמשיך לשרת בצבא היא גבוהה, והדגיש כי גם הוא וגם אמו של הנאשם שירתו בצבא. לשאלת בית הדין, השיב האב כי משכורתו החודשית היא 6,400 ש"ח, משכורת אשתו היא 3,200 ש"ח, הכנסה מביטוח לאומי היא 2,900 ש"ח, וכאשר הנאשם היה עובד הוא היה מעביר למשפחה 2,500-3,000 ש"ח.

טיעוני הצדדים

5. **התביעה** עמדה על שילובו של הנאשם בבית הדין המשלב, מתוך מטרה לתת לו הזדמנות נוספת וליצור תמריץ חיובי משמעותי על מנת להשלים שירות צבאי מלא ותקין. הנאשם נמצא מתאים לשילובו בבית הדין המשלב לאחר עריכת מיפוי צרכים ואבחון על ידי מערך גח"ל ובשים לב למוטיבציה החיובית שהביע. צוין כי הזדמנות כזו ניתנת למספר מועט של חיילים, אשר עונים על כלל הקריטריונים הנקבעים בתכנית. נטען כי הנאשם לא נתן הזדמנות אמיתית לשילובו בהליך בבית הדין המשלב, והחל בהיעדרות נוספת כחודש לאחר שחרורו ממעצר בניסיון לאפשר לו להשתלב בשירות תקין, והיעדרות זו הסתיימה אך עם מעצרו של הנאשם. התביעה הפנתה למסמך מיפוי הצרכים של הנאשם (ת/2) ולדו"ח השילוב בעניינו (ת/3) בו צוין כי הוועדה האינטגרטיבית שהתכנסה בעניינו של הנאשם ביום 01.05.2018, קבעה כי הנאשם יישאר במקצועו, לפי מדיניות היחידה, לשעות פעילות מוגדרות, ועליו להסדיר את היתר העבודה שלו מול משרד הת"ש.

6. לשיטת התביעה, סיבת היעדרותו של הנאשם משירות אינה נעוצה במצבה הכלכלי של משפחתו, או במצבה הרפואי של אמו, והנאשם עושה בנסיבות אלה שימוש לא ראוי על מנת להקל בתנאי שירותו, וכעת על מנת להקל בעונשו. צוין כי הנאשם שירת בתנאי שירות בתנאי "יומיות" והוחלט שהוא ייצא לביתו בשעה 17:00 על מנת שיוכל להשתלב במקום עבודה. הוטעם, כי העובדה שהנאשם בחר שלא להעיד בפני בית הדין במסגרת הטיעונים לעונש, לא אפשרה לתביעה לחקור אותו בחקירה נגדית על הנסיבות בגינן החל בהיעדרותו הנוספת מהשירות, ועובדה זו יש לשקול לחובת הנאשם. התביעה הצבאית עמדה על הערך החברתי שנפגע פגיעה משמעותית כתוצאה ממעשי העבירה של הנאשם. בואר, כי הפגיעה במשמעת הצבא במקרה זה הינה קשה באופן מיוחד, משהנאשם נעדר מן השירות, שוחרר ממעצרו מתוך רצון לאפשר לו

להשתלב בתכנית מיוחדת על מנת לתת לו הזדמנות, שאינה ניתנת לרוב החיילים, להוכיח את המוטיבציה שאותה הביע להשלמת שירות תקין, והנאשם יצא להיעדרות נוספת והפר את התנאים עליהם התחייב. נטען כי גם אם נסיבותיו האישיות מבית אינן קלות, אין הן יכולות לקבל משקל מכריע כאשר בית הדין צריך להחליט איזה עונש להטיל על הנאשם. לשיטת התביעה, לא מדובר במקרה קיצוני וחריג המצריך העדפת נסיבותיו האישיות של הנאשם על פני שיקולי ענישה של הלימה והרתעה. צוין כי לחובת הנאשם גם שלוש היעדרויות משירות קודמות בגין נדון בדין משמעותי, והעובדה כי הנאשם שב וחזר על מעשיו, מצביעות עליו כעל מי שאינו נרתע לשוב ולבצע עבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות. לפיכך, סבורה התביעה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 50 ל-120 ימי מאסר בפועל, כאשר יש מקום להטיל על הנאשם עונש שיגרור אחריו רישום פלילי מלא, נוכח צבר נסיבות החומרא. צוין, כי זה התיק הראשון בו נדון עניינו של מי שהפר את תנאי ההסכם של בית הדין המשלב, ועניינו לא הסתיים בהסדר טיעון, ועל כן לא קיימת רמת ענישה ממנה ניתן ללמוד על העונש הראוי בנסיבות כאלה, משהסדרי טיעון אינם מהווים רמת ענישה.

7. **ההגנה** ציינה כי אין לראות בעניינו של הנאשם בתיק זה כמקרה עקרוני בו על בית הדין להתוות את רמת הענישה הראויה במקרים של הפרת הסדר במסגרת בית הדין המשלב. זאת, בשל נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם מבית, אשר הביאו אותו לכך שלא יכול היה להמשיך בתנאי השירות בהם שירת, גם לאחר שילובו בבית הדין המשלב. נטען, כי הנאשם בתיק זה היה מבין הנאשמים הראשונים שהשתלבו במסגרת ההליך הניסיוני של בית הדין המשלב, ולכן הליכי שילובו לא נעשו במידת המעקב והבדיקה הראויים, כפי שנעשים היום, לאחר מספר חודשים בהם פועל בית הדין המשלב, עם הפקת לקחים והטמעת השלבים השונים למעקב ומקסום הצלחת שילובם של החיילים בשירות צבאי תקין. צוין, כי בשלב בו השתלב הנאשם בבית הדין המשלב, עדיין לא הייתה קצינת שילוב בתפקיד באופן מלא, ולכן צרכיו של הנאשם להקלה נוספת בתנאי שירותו, כך שיוכל לצאת בשעות מוקדמות יותר, לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו, לא קיבלו את המענה הראוי. נטען, כי הנאשם היה חייב לעבוד לשם סיוע כלכלי למשפחתו בשל קשיים וחובות כלכליים שהצטברו, בעיקר לאחר שהאם חלתה. לדעת ההגנה, מפקדיו של הנאשם יכלו לסייע יותר, להפעיל שיקול דעת ולאפשר לו תנאי שירות בהם יוכל לצאת לעבוד. לדעת ההגנה, לא מדובר ב"מקרה דגל", שיש לקבוע בו רמת ענישה עקרונית במקרים של הפרת הסדר במסגרת בית הדין המשלב, משלא ניתן לטעון כי הנאשם קיבל תנאי שירות מפליגים בקולתם, או שהושקעו בו משאבים רבים, או שניתנו לו הקלות ת"ש חריגות.

8. לדעת ההגנה, מדובר בחייל אשר ניסה להשתלב בשירות, ועשה זאת במשך 44 ימים בצורה טובה, אבל לא הצליח להתמיד בשירות מעבר לכך, ובשים לב למצב הקשה בבית, יצא להיעדרות נוספת. הסנגורית הפנתה למסמך מיפוי הצרכים (ת/2), ממנו עלה כי ההתרשמות מהנאשם הייתה שמדובר בחייל טוב, לאחר שהתקבלה חוות דעת מפקדיו וגם התרשמו ממצוקה כלכלית שמצדיקה הקלה בשעות. ההגנה הפנתה אף לדו"ח השילוב (ת/3), ממנו עלה כי יש צורך להעניק לחייל תמיכה בעת הצורך ממפקדו, ומצוקותיו הכלכליות של הנאשם מבית היו ידועות. ההגנה הציגה לבית הדין פסקי דין, בהם היה מדובר בנאשמים שהורשעו כאשר לחובתם הייתה הרשעה קודמת בבית הדין הצבאי, ולטעם ההגנה מדובר במקרים חמורים יותר מהמקרה של הנאשם בתיק זה, שאין לחובתו הרשעה קודמת. ההגנה אף הפנתה לפסקי דין שניתנו במסגרת הסדרי טיעון, במקרים בהם כשלו נאשמים להשתלב במסגרת ההליך הניסיוני של בית הדין המשלב. לפיכך, סבורה ההגנה כי מתחם הענישה במקרה של הנאשם נע בין 30 ל-50 ימי מאסר בפועל.

9. **הנאשם**, בדברו האחרון בטרם גזירת הדין, מסר כי הוא מצטער, לא חשב שיגיע למצב בו הוא צריך לבחור בין המשפחה לצבא. עוד הוסיף הנאשם כי הוא חייל טוב ונאלץ להיעדר מן השירות מכוח הנסיבות, אך הוא רוצה להמשיך לשרת.

דיון והכרעה

10. בהתאם לחוק העונשין (תיקון 113), התשל"ז-1977, קביעת מתחם הענישה ההולם למעשי העבירה בהם הורשע נאשם תעשה תוך התחשבות **בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**. זאת, בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה **בנסיבותיו** ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

11. על אף שהנאשם הורשע בשתי עבירות של היעדר מן השירות שלא ברשות, מצאתי כי לא מדובר באירועים נפרדים, לצורך קביעת מתחם ענישה נפרד לכל עבירה, נוכח העובדה כי קיים יסוד משותף בין שתי העבירות, שמהותו היעדרות מהשירות הצבאי שלא ברשות, בתקופות סמוכות, ובשים לב אף לעמדות הצדדים בעניין זה. לפיכך, החלטתי כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה הולם אחד אשר במסגרתו ייגזר עונש כולל בגין שתי העבירות בהתאם למבחן **הקשר ההדוק** שנקבע בפסיקה (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (2014)).

12. לעניין **מידת הפגיעה בערך החברתי** המוגן, הלכה פסוקה היא שעבירת היעדר מן השירות הצבאי פוגעת פגיעה קשה בערך החברתי של שוויון בנשיאת נטל השירות הצבאי. כמו כן, עבירה זו פוגעת ביכולת הצבא לתכנן ולממש את משימותיו (ע/33/11 **התובע הצבאי הראשי נ' טור' כ' (2011)**)).

13. כבר נקבע לא אחת בפסיקת בתי הדין הצבאיים כי :

"מעשיו של המשתמט מחובת השירות או הנפקד משירות באורח השם לאל את האפשרות שישלים שירותו פוגעים קשות בערכי השוויון בנשיאה בנטל, בכוננות הצבא בכשירותו ובמשמעתו. יש בהם כדי לחתור תחת לכידותנו החברתית ותחת יכולתה המוסרית של החברה לחייב כל אחד ואחד להשתתף בנטל הביטחוני" (ע/9/11 **התובע הצבאי הראשי נ' טור' ג' (2011)**)).

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, מדובר במי שהפר תנאי הסדר בו נקשר עם התביעה, שוחרר ממעצר בניגוד למרבית הנאשמים שנעצרים לאחר שנעדרו מהשירות שלא ברשות, ולא עמד בהתחייבויותיו בהתאם להסדר עם התביעה. בעניין הפרת תנאי הסדר מול התביעה, יפים הדברים שנקבעו על ידי בית הדין הצבאי לערעורים בעניינו של ר' ר', שם נקבע כי :

"משנה חומרה מקבלים הדברים לנוכח היות העבירה המאוחרת בבחינת הפרה של הסדר ההקפאה. חייל המשתלב בהסדר הקפאה נוטל על עצמו מחויבות להימנע מביצוע עבירות נוספות, ובתוך כך, זוכה באמון בית הדין וגורמי האכיפה, ואף באמון מפקדיו, אשר מקבלים אותו חזרה לשורות היחידה, ללא כל מגבלה. הפרת ההסדר כשלעצמה מהווה פגיעה בסדר ובמשמעת בצבא" (ע/64/17 **התובע הצבאי הראשי נ' טוראי ר' ר', פסקה 42 (2017) (להלן – עניין ר' ר')**)).

15. **מדיניות הענישה הנוהגת בבתי הדין הצבאיים** במקרים של היעדרויות חוזרות ונשנות מהשירות, מצביעה על עונשי מאסר ממושכים, לתקופות מאסר ארוכות, גם כאשר היו לנאשמים נסיבות לא קלות מבית, אך אשר לא נמצאו כאלו אשר הצדיקו הקלה ממשית בעונש (ראו: ע/44/17 **טוראי ד' נ' התובע הצבאי הראשי (2017)**; ע/33/17 **התובע הצבאי הראשי נ' טוראי א' (2017)**; ע/8/15 **טוראי מ' נ' התובע הצבאי הראשי (2015)**; ע/68/14 **טור' פ' נ' התובע הצבאי הראשי (2014)**; ע/78/13 **טור' ט' נ' התובע הצבאי הראשי (2013)**; ע/104/09 **טור' ח' נ' התובע הצבאי הראשי (2009)**; ע/6/06 **טור' ח' נ' התובע הצבאי הראשי (2003)**)).

16. בשונה מטענת ההגנה, אין מקום לגזור גזרה שווה לעניין העונש מתיקים שהסתיימו במסגרת הסדרי טיעון, גם בתיקים אשר נדונו במסגרת בית הדין המשלב. כידוע, השיקולים הנשקלים במסגרת הסכמה על הסדר טיעון "סגור", שונים מאלה הנשקלים במסגרת טיעון "פתוח" לעונש. עונשים שהוטלו על ידי בתי הדין במסגרת כיבוד הסדרי טיעון, אינם יכולים להיחשב כ"מדיניות ענישה נהוגה", בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. בעניין זה, אף נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש משמעות לאבחנה בין עונש שהוטל במסגרת כיבוד הסדר טיעון "סגור", לבין עונש שהוטל לאחר "טיעונים פתוחים" לעונש (ע"פ 4949/15 מ' נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (2016)).

17. אמנם, הענישה נגזרת בהתאם לעקרון האינדיבידואליות, לפיו על העונש להיגזר לפי נסיבות המעשה ונסיבות העושה, באופן ספציפי במקרהו של כל נאשם. אולם, גם אם נסיבותיו האישיות מבית של הנאשם אינן קלות, כפי שעלה מעדות האב, בשים לב למצב כלכלי לא קל, קיומן של חובות, מצבה הרפואי של האם והשפעתו על המשפחה, הרי שמבטו הרחב של בית הדין בראי התיקים הרבים שנדונים בפניו לאורך זמן, מאפשר לקבוע כי לא מדובר בנסיבות "קיצוניות" או "חריגות" בדומה לנסיבות חיים קשות ומורכבות שהובאו בפני בתי הדין הצבאיים בתיקים אחרים (ראו והשוו ל-ע' 45/11 טוראי א' נ' התובע הצבאי הראשי (2011); ע' 108/13 טוראי א' נ' התובע הצבאי הראשי (2013); ע' 127/13 טוראי א' נ' התובע הצבאי הראשי (2013)). גם אם התקיימו קשיים ניכרים בביתו של הנאשם, אין בהן כדי להוות "נסיבות מקלות" הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ג(ג) לחוק העונשין, אשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירה בה הורשע, ואשר יש בהם כדי להשפיע בצורה מהותית על מתחם העונש ההולם.

18. ודוקו, לנאשם ניתנה הזדמנות להשתלב חזרה בשירות צבאי, במסגרת בית הדין הצבאי המשלב, והוא שירת בתפקיד בו יצא לביתו מדי יום בשעה 17:00. הטענה לפיה אם היה מתאפשר לו לצאת לביתו בשעה 15:00, לא היה נעדר מן השירות, היא טענה מקוממת אשר מבטאת גישה של ניהול "משא ומתן" מול רשויות הצבא, עד אשר יקבל הנאשם את מבוקשו.

19. בהתאם למידת הפגיעה בערכים המוגנים האמורים, נסיבות ביצוע העבירה המיוחדות ורמת הענישה הנוהגת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם הוא: 40-80 ימי מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מותנה.

20. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יוזכר כי לנאשם שלוש היעדרויות קודמות, בגין נדון בדין משמעותי, שנמשכו לתקופה כוללת של 56 ימים,

בנוסף להיעדרויותיו נושא תיק זה, שנמשכו 85 ימים. עוד התחשבתי בהודאת הנאשם, הבעת צער ורצון לשרת בצבא. כמו כן, התחשבתי בכך שמאסרו של הנאשם יכביד על המשפחה הכבדה נוספת, מעבר לקשיים הלא מבוטלים שחוזה המשפחה בשגרה.

21. בשקלול צבר הנסיבות במקרה זה, נראה כי לא ניתן להקל בעונשו של הנאשם, כפי שמבקשת ההגנה. זאת, אף בהתחשב בנסיבותיו האישיות מבית. על המשמעות העונשית של הפרת הסדר על ידי נאשם עמד בית הדין הצבאי לערעורים בעניין ר' ר' האמור, וקבע נחרצות את הדברים הנכוחים הבאים:

"אף האינטרס הציבורי שעניינו שיקום החיילים ושילובם חזרה במסגרת הצבאית בפרט ובחברה בכלל, מחייב להחמיר בעונשו של מי שמפר את הסדר ההקפאה בעניינו. כאמור, מנגנון ההסדר המותנה והסדר ההקפאה בצבא, נועד לעודד את חזרתם של החיילים, חשודים או נאשמים, לשירות צבאי תקין, נקי מעבירות ולצמצום הנשר מן השירות הצבאי. לשם כך נבנה מנגנון מורכב, הכולל תמריצים חיוביים אל מול סנקציות שליליות. פשיטא, כי על מנת שהמנגנון יהווה כלי שיקומי יעיל ואפקטיבי, מובן כי עם פתיחת הצוהר השיקומי, המאפשר, בסופו של הליך, להימנע מהרשעה בפלילים – חייב להתקיים, מנגד, איום בנקיטת צעד הולם, הכולל ענישה מכבידה, שיהווה גורם מרתיע וישמש, ככזה, תמריץ להתמדה בהליך השיקומי. התמונה השלמה מורכבת והאינטרס הציבורי מחייב לכלול, בצד ההזדמנויות והאפשרויות לשיקום, את הסנקציות וההשלכות להתנהגותו של מי שבחר לדחות. יש אפוא, להעביר מסר ברור, כי אין רווח בצד התנהגות המפרה את האמון של גורמי אכיפת החוק והמפקדים, והבחרת לזנוח את אפיק השיקום. נהפוך הוא! בבחינת שטר ושוברו בצדו" (עניין ר' ר', פסקה 44).

22. וכל שאוסיף לאמור – יגרע.

סוף דבר

23. על הנאשם נגזרים העונשים המצטברים הבאים:

- א. חמישים (50) ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו הכוללים בתיק זה.
- ב. הפעלת עונש המחבוס המותנה, בן עשרת (10) הימים, שהוטל על הנאשם ב-ת/7, במצטבר, לעונש המאסר בסעיף א' לעיל.
- סך הכל ירצה הנאשם שישים (60) ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ג. שישים (60) ימי מאסר על תנאי, למשך שנתיים (2), לבל יעבור עבירה
לפי סעיף 92 או 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, כ"ט בתמוז התשע"ח, 12.7.2018, בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ
הצדדים.

סגן הנשיאה